

לעשות סקס עם בן אדם אחד 60 שנה זה הזוי ומוזר בעיניי

איילת (45) בעלת עסק, 25 שנה עם בעלה

לעשות סקס עם בן אדם אחד 60 שנה זה הזוי ומוזר בעיניי, ולפי אחוזי הבגידות נראה שזה הזוי ומוזר בעיניי כולם, רק שרוב האנשים מעדיפים לבגוד מאשר לעשות את העבודה הרגשית הכרוכה בלפתוח את היחסים ולהיות גלויים לגביי התשוקות והצרכים שלהם. אני מעולם לא הרגשתי לא בנוח עם זה. משהו בתוכי כמו נתן רשות להיפגש עם פרטנרים נוספים. זה לא שקפצתי ממיטה למיטה. זה קרה בעיקר בקשר אחד שהיה לי כשהייתי צעירה.

בגיל 24 פגשתי את רונן, שהיה אז בן 21, ומאז אנחנו יחד. היה לי הרבה ניסיון מיני בהשוואה אליו וזה הרגיש כאילו יש אקרה על השולחן שאת מחכה שיירה באיזשהו שלב – שהוא יגיד לי, "רגע, שכבתי רק עם כך וכך נשים, מה, את האחרונה לכל החיים?" אבל זה קרה הפוך. עד גיל 40 הייתי לגמרי מונוגמית. לא הייתי עם אחרים ולא רציתי אחרים. זה לא שהייתי מתוסכלת 16 שנה. הנישואים שלנו היו ועדיין מוצלחים. היינו שני אנשים שמקימים בית ועושים ילדים ומתפתחים בקריירות. למי היה ראש לעוד אנשים?

ואז בגיל 40 התחיל איתי בחור צעיר בבית קפה. היה לי איתו רומן מאוד מרגש, מסעיר וסודי, ובהתחלה רונן לא ידע. זה ביאס אותי כי לפני כן מעולם לא הסתרתי ממנו דבר. גם לא חשבתי שהוא יפרד ממני בגלל סטוץ – זה משהו שדיברנו עליו לאורך השנים והסכמנו שאף אחד מאיתנו רואה בזה דיל ברייקר.

חיפשתי איך לפתוח את היחסים שלנו מבחינה מינית. היה ברור שרונן לא הולך להיכנס למיטה עם עוד גבר אבל חשבתי שהוא יזרום אם אגיד לו, "בוא נצדף עוד משהו". ביום ההולדת שלי יצאנו למסיבה וכשחזרנו גיששתי אם הוא יזרום לכיוון הזה, והוא זרם. אמר משהו בסגנון, "טוב, אז תביאי לנו משהו למיטה". וואלה יופי. אמרתי לו בעדינות שזה לא הולך לעבוד ככה, ואם הוא רוצה זה אומר שגם הוא צריך לעבוד בזה. עשינו שלישיית עם נשים נוספות. זה היה נחמד, אבל לא לשם זה התכנסנו. רציתי להתנסות בכל מיני דברים בכיוון הקינקי שרונן לא היה בעניין שלהם והתחלנו לדבר על חילופי זוגות. כשפתחתנו את היחסים, הייתה תקופה שבה התייחסתי ללצאת לדייטים כמו למטלה מעצבנת. ממש שנאתי את זה. אבל רונן התייחס לדייטים כש עשוע. זו הייתה תקופה מתסכלת, כי נראה שלרונן הולך עם אחרות ולי לא. הוא השתרלל ולי היה דייט פעם ביובל, והיה בינינו מתח כי אני יושבת בבית מתה מקנאה. עברו בי מחשבות של למה הייתי צריכה לפתוח את הנישואים. בהתחלה הגדרנו לעצמנו גבולות, שאנחנו רק עושים סקס עם אחרים. אבל לבני אדם יש רגשות, ואני אדם עם עוצמות רגש חזקות. הסיכוי שאהיה בקשר אינטימי עם מישהו בלי שיהיה מעורב בזה רגש הוא כמעט אפסי. ואז פגשתי את טמיר באופן הכי בנאלי, באפליקציית היכרות, והתאהבתי בו. רציתי שזה יהיה על השולחן וסיפרתי לרונן. דפק לי הלב לפני שסיפרתי, אבל לא פחדתי שהוא ישבור את הכלים. בחוויה שלנו שום דבר לא יכול לפרק את היחסים שלנו. אנחנו מתנהלים בזוגיות מתוך ידיעה שזה לנצח. הוא הגיב בצורה די רגועה, וזה הכניס המון ג'וס ליחסים בינינו. עשינו יותר סקס, זה צבע את מה שיש לי גם בבית.

זה לא תמיד עבר חלק. יום אחד יצאתי מהרופא שלי אחרי שקיבלתי בשורות קשות. הייתי בהיסטריה, אבל רונן היה בדרוכו לבלות פעם ראשונה בצימר עם החברה שלו. דיברנו והוא לא מבין איך זה יעזור שהוא עכשיו יעשה אחורה פנה ויגיד לי, "מסכנה שלי, הכל יהיה בסדר". עבורי זו הייתה אכזבה גדולה מאוד, כאב גדול מאוד, וזה הביא למשבר ביחסים. אז במקום זה התקשרתי לטמיר. רונן ואני עברנו את המשבר, הלכנו לטיפול, ולקח הרבה זמן לשקם את האמון בינינו.

אני ורונן חיים באותו בית, מגדלים ילדים יחד, אבל טמיר הוא האהבה הגדולה הנוספת של חיי. אם נסתכל על השבוע האחרון – נפגשתי עם טמיר ביום שלישי, בחמישי הייתי עם מישהו אחר שאני בקשר איתו, בשישי יצאתי עם רונן, ומאז שבת רונן עם החברה שלו. כשהוא יחזור, ניסע לקנות לו נעלי ספורט וטרנינג וניקח את הילדים לחוגים. עם החברה שלו הוא לא קונה נעלי ספורט וטרנינג. הם לא מבזבזים את הזמן על קניות.

הילדים שלנו – בני 15, 13 ועשר – יודעים הכל. מכירים את טמיר, וגם את החברה של רונן. אנחנו לא מסתירים מהם דבר. פעם אחד הילדים היה חולה ונשאר בבית וקלט שאני בטלפון כל הזמן. כשהסתיימה השיחה הוא שאל עם מי דיברתי ואמרתי לו שעם טמיר. הוא שאל אותי מה טמיר בשבילי. הסברתי לו שאבא ואני מאוד אוהבים אחד את השנייה אבל יש עוד אנשים שאנחנו אוהבים ונפגשים איתם. הוא שאל אם הוא יכול לפגוש אותו ואמרתי לו שבדוראי, ועשינו את המפגשים הראשונים בצורה מאוד מבוזרת, כמו שעשינו את המפגש הראשון בין טמיר ורונן. אני אוהבת שהכל פתוח וחשוב לי שכולם ייפגשו עם כולם. זה מקטין את הסיכוי להיכנס לסרטים. אני למשל לא מכירה את הפרטנרית הנוספת של טמיר, כי היא לא מעוניינת להכיר אותי, ומרגיש לי חרא שיש אישה בעולם שמעדיפה שאני לא אהיה קיימת בחיים של הפרטנר שלה.

הם אנשים נורמטיביים שהקימו בית, מגדלים ילדים ומטפחים קריירות, אבל כולם בחרו להגיד לא למונוגמיה ולחפש ריגושים מיניים מחוץ למסגרת הזוגית. איילת מאוהבת בגבר נוסף חוץ מבעלה, ומוצאת זמן להיפגש גם עם אחרים. יריב היה צריך לנחם את אשתו כשנפרדה מגבר אחר. ואלי נתקל במסיבה של חילופי זוגות במנהל הבנק שלו. בספר חדש, 'יחסים פקוחים', גברים ונשים ישראלים מגלים איך מתגברים על הקנאה, למה להישאר יחד גם כשהסקס בחוץ מוביל להתאהבות ומה מספרים לילדים כשהם שואלים (והם שואלים)

פתוחים להצעות

גילית קוזבה

מאישי הייטק אפור הפכתי לסקס סמים ורוקנרול

יריב (42), מנהל ייצור, מנהל כמה קשרים. במקביל, לאשתו יש בן זוג

לפני שנה נולדתי מחדש. עד אז היו לי חיים רגילים ומשעממים. איש מחשבים, משפחה, שלושה ילדים, גרים בעיר פרברית שזה הכי סחי שיש, חיים שנראים מבחוץ מושלמים אבל הם פשוט משמימים. כל יום דומה ליום שאחריו.

פינטזתי על סקס עם אחרות אבל לא עשיתי עם זה שום דבר ולא בגדתי באשתי מעולם. שנה לפני שפתחנו את היחסים נסעתי ל'מירברן'. יום לפני שנסעתי אשתי, אושרת, אמרה לי, "יש לך פס", אבל אחרי 20 שנה עם אותה אישה לא ידעתי איך להתחיל עם נשים וגם קודם לא הייתי דון ז'ואן. קצת אחר כך נפגשנו עם זוג חברים. אחרי המפגש הם כתבו לנו שהם רוצים לעשות איתנו רביעייה. דיברנו על זה, אני הייתי בעניין ואשתי לא. אז אמרנו שלא. ואז, בפעם הבאה שנפגשנו, פתאום לאשתי התחשק לנשק את הגבר ועשינו רביעייה. במשך חודש וחצי המי שכנו להיפגש. נגיד יוצאים לפאב ואז מתפצלים - אני והאישה לבית שלהם ואשתי והבחור לצימר.

"באיזשהו שלב הבנתי שהגבר האחר הוא הבן אדם שהכי חשוב תעמוד בפני האופציה להיות איתי או איתו, היא תבחר בו. היו להם כמה פרידות והיא הייתה מדוכאת, וקשה לראות שהבת זוג שלך מסתובבת בבית עם לב שבור בגלל גבר אחר"

שבוע לתוך זה אמרתי לאשתי, "את מתאהבת בו". היא הכחישה, אבל בהמשך אמרה, "אתה צודק, התאהבתי בו". קינאתי, אבל אמרתי לעצמי שנחיה עם זה. אשתי והבחור הפכו לזוג, נפרדו, חזרו, נפרדו, חזרו ועדיין יחד.

אחרי האירוע הזה היה לנו ברור שאני נחננו לא חוזרים למונוגמיה. לא הגבלנו את זה רק לסקס כי היה ברור כבר שהיא התאהבה. מהצד שלי, כל מה שחיפשתי זה ריגושים, סקס, חוויות. לא חשבתי שאני יכול להתאהב. אבל אז גם אני התאהבתי. גילי ואני הכרנו באפליקציית היכרויות, היא הייתה אחרי גירושים ואני הייתי אמור להיות הריבאונד שלה. חשבתי שני תראה פעם בשבוע לצורך פאן, אבל שלינו התחלנו להתאהב. אחרי שנה וחצי התחלתי

תי קשר נוסף, משמעותי. קודם גילי לא קינאה באשתי אבל היה לה קשה עם הקשר הזה. וגם אני טעיתי בהתנהלות שלי. נוצרו חיכוכים.

למה בכלל אני רוצה לנהל כמה קשרים? כי אני יכול. אני נהנה לחוות סוגים שונים של סקס, עם כל אחת זה שונה, החיים לא משעממים. וחלק מהקשרים הם מאוד רגשיים, לא פחות ממה שהיה לי עם אשתי בזמנו. זכיתי לחיות חיים אחרים. גם היום, ארבע שנים אחרי שפתחנו את היחסים, אני כל הזמן מגלה דברים חדשים על עצמי. מאיש הייטק אפור הפכתי לסקס סמים ורוקנרול.

זה לא שלא אכלתי סרטים כשאושרת והבחור הוא נהיו זוג. באיזשהו שלב הבנתי שהגבר הזה הוא הבן אדם שהכי חשוב לה וידעתי שאם היא תעמוד בפני האופציה להיות איתי או איתו, היא תבחר בו. אז יש פה קטע של קנאה. היו להם כמה פרידות, ובפרידות היא הייתה מדוכאת, וזה קשה לראות שבת הזוג שלך מסתובבת בבית עם לב שבור ולא מתפקדת בגלל גבר אחר. עם זאת, מעולם לא רבנו על הרקע הזה. הריבנים שלנו הם תמיד על ניקיון הבית.

יש לנו שלושה ילדים - בני 13, עשר ושש - והם יודעים. הקטנים לא ממש מבינים, הגדולה יודעת שאנחנו ביחסים פתוחים. היא גילתה את זה כשהייתה בת עשר: הייתי בחו"ל עם גילי ובן הזוג של אשתי ישן אצלנו ופעם אחת היא ראתה אותו במיטה בלי חולצה. היא כתבה לי מיד הודעה, "אבא, אמא בוגדת בך, אני כועסת עליה". דיברתי איתה מחו"ל, הסברתי לה שזה משהו שבחרנו בו וזה עושה לנו טוב. היא הייתה רוצה שנהיה הורים נורמליים כמו כולם, אבל גם גירושים שורטים את הילדים, לא? אנחנו משתדלים לעשות את זה בצורה שתפגע בהם כמה שפחות.

עם הזמן הייתה דעיכה ביחסים ביני לבין אושרת. ככל שהיא רצתה אותו יותר, היא פחות רצתה אותי. היום אנחנו לא זוג יותר. אנחנו משפחה, חיים באותו בית, ישנים באותה מיטה ומנהלים את הבית יחד, אבל אין בינינו אינטימיות וסקס. זה לא משהו שרציתי, גם לא ממש דיברנו על זה, פשוט הפסקנו לעשות סקס. לקח לי כמה חודשים למחשבות האם אני יכול לחיות ככה, הרגשתי שהעלבון והפגיעה קשים מדי, אבל הסתגלתי. תכלס, נוח לי. אני לא רוצה לפרק את המשפחה שלי, נעים לי בבית, יש לי חופש מוחלט לעשות מה שאני רוצה. אנחנו בית מתפקד. על פני השטח אנחנו כמו כולם, נוסעים בשבתות לטיולים, הולכים לים, ואני עדיין אוהב אותה. אבל זו אהבה מורכבת, שיש עליה שכבות של כעס.

אשרת עדיין בזוגיות עם אותו בחור. אני וגילי נפרדנו ונשארו רנו חברים טובים, ויש לי שלושה קשרים זוגיים במקביל. זוגות שחושבים לפתוח את היחסים נבהלים כשהם שומעים את הסיפור שלנו. אני מבין את זה, אבל לא מתחרט לשנייה. היום אני בן אדם הרבה יותר מאושר משהייתי.

זו תחושה מוזרה שגבר אחר נוגע באשתך, אבל חוויית חופש אמיתי

אלי (43), איש רדיו, היה נשוי 17 שנים, נמצא בזוגיות חדשה

שנתיים לפני שפתחנו את היחסים היה לה סיפור עם מישהו מהמושב שבו התגוררנו. היה לי ברור שזה יקרה, כי גם אני וגם היא אנשים שצריכים את הגיוון הזה, רק שאני הצלחתי להתאפק. אם היא הייתה באה ומשתפת אותי בדבר הזה לא הייתה לי שום בעיה, אבל היא בחרה שלא לספר, וכעסתי. היה איזה משבר סביב זה אבל הוא נפתר בהבנה שאנחנו צריכים למצוא את הנוסחה שתתאים לנו. במשך תקופה ארוכה דיברנו בינינו על סקס, מה מדליק אותנו. פינטזנו איך אנחנו מצרפים למיטה עוד גבר, עוד אישה. ואז שמענו על אתר מסוים והתגלגלנו לעולם חילופי הזוגות.

למפגש הראשון עם הזוג הראשון שהכרנו הגעתי עם המון חששות, ואשתי הייתה נורא בטוחה בעצמה שהיא רוצה את זה. בפועל, מצאתי את עצמי מהר בתוך הסיטואציה והיא פחות. כנראה הגבר לא עשה לה את זה. ארבעתנו היינו באותו חלל, אני עם האישה ואשתי עם הגבר. עבורי זה היה מימוש של פנטזיה. זו אמנם תחושה מוזרה שגבר אחר נוגע באשתך, אבל חוויית חופש אמיתי של בני אדם שמרשים לעצמם להיות מי שהם בלי שיפוטיות והרגשתי שמצאתי את הנוסחה שחיפשתי. לפני זה חשבתי שאקנא, אבל זה לא קרה. בדרך חזרה היא אמרה שהיא דווקא כן קינאה לי, אבל לא במידה כזאת שתעצור אותנו מלהמשיך. מאז כל סופ"ש היינו מארחים זוג או מתארחים אצל זוג.

אם הייתם שואלים את השכנים שלנו, הם היו אומרים שאנחנו משפחה נורמטיבית לחלוטין. אני רואה הרבה אנשים מהצד "החנוני" של החיים - הייטק, אקדמיה - במעגלים האלה. באחת המסיבות ישבתי לשולחן עם כמה אנשים והייתה לי אחלה שיחה עם אחד הבחורים. אחרי כמה ימים ניגשתי לבנק לסדר משהו ואמר לי שאני חייב לגשת למנהל הסניף. נכנסתי למשרד של המנהל וראיתי את הבחור מהמסיבה. אז זה בכל מקום.

עם הזמן הרכבנו לעצמנו חבורה של כמה זוגות קבועים. עם זוג אחד ממש התחברנו. הגענו למצב שאני הייתי נוסע לפגוש את האישה והוא היה נוסע לפגוש את גרושתו והיינו אומרים שלום אחד לשני ככביש. ככה חיינו שנתיים. בתכלס, עבורי זה היה בעיקר עניין של סקס. מחשבות על האפשרות שהיא תתאהב באחר ותעזוב אותי היו קיימות. וגם היה לי ברור שמתישו יבוא הגבר שארגיש מאוים על ידו. וזה באמת קרה. פעם הגיע גבר שגרם לי לקנא בו, גרם לי להרגיש שהוא עושה לאשתי דברים שתמיד רציתי לעשות לה. אבל למרות שזה נראה מדהים מהצד היא הודתה בפניי שרוב הזמן לא נהנתה. ככלל, ההבנה שכאשר טוב לה טוב לי הייתה חזקה אצלי יותר מהקנאה, ולא הרגשתי לשנייה שאשתי נמשכת אליי פחות.

אחרי כמעט שנתיים חווינו אסון: תינוק שנולד לנו נפטר יומיים אחרי הלידה. התחיל שבר בזוגיות שנמשך כמעט שנה. בתקופה הראשונה של האבל היא נשברה לרסיסים, ואני הייתי צריך להמשיך להחזיק את הבית. רציתי לתת לה את הזמן לשקם את עצמה. לא היינו מיניים בכלל, לא אחד עם השנייה וגם לא עם אחרים. אבל עם הזמן, האסון גרם לכל אחד מאיתנו להתכנס בתוך עצמו והתחלנו להתרחק. עד אז כל מה שעשינו היה בהדרגה - בזמן שאני נפגש עם מישהו גם היא יכולה ולהפך - אבל עכשיו החלטנו שפעם בחודש כל אחד יכול לברוח לשישי-שבת, לפרוש כנפיים ולהיעלם, ולא חייב לספר שום דבר לאחר. היו לי קשרים מיניים נטו עם שתי פרטנרות נוספות, אבל היחסים עם אשתי החלו להשתנות עד שכבר לא יכולתי לשאת את זה יותר.

אשתי התעוררה מהאבל בגישה של "אחרי כל הרע שקיבלתי מגיע לי ומגיע לי", וזה התחיל לבוא על חשבון המשפחה. הייתה יוצאת ולא מעניין אותה שום דבר. עכשיו ממש הרגשתי שהיא מעדיפה גברים אחרים על פניי. השיא היה כשהיא נפגשה עם מישהו, בילתה איתו לילה, באה להעיר את הילדים ואחרי שפיזרנו אותם במסגרות אמרה שהיא חוזרת אליו. בשבילי זה היה יותר מדי. לא ממקום של קנאה, אלא מהעובדה שהיא שמה את הבית בעדיפות שנייה. ואז היא באה עם הרעיון של פוליאמוריה - קיום כמה מערכות יחסים מלאות, לא רק סקס. ידעתי שאני לא יכול לחיות ככה, לא יכול לחלק את עצמי בין כמה בנות זוג. היא הכירה גבר, התאהבה בו, ונסחפה לחיים שכבר לא הייתי חלק מהם. היא המשיכה לטעון שהיא אוהבת אותי אבל הגענו לדדי-אנד. עזבתי את הבית והתגרשנו.

היום אני בזוגיות. אנחנו חלק מחבורה של 20 איש, כולם זוגות, חלקם בפרק ב', נפגשים פעם בחודש וקורה מה שקורה. עבורי זה סוג של אוטופיה. אנחנו מנהלים יחסים פתוחים כדי לא להגיד לא לחוויות שנקרות בדרך אבל זה לא האטרף של פעם.

גרושתי מנהלת חיים מונוגמיים לגמרי. אני חושב שהיא החליטה לעשות את זה הפעם נכון, ואולי היא קצת קנאית לבן הזוג שלה. אני לא מריר. אלה גירושים אמיתיים. אנחנו בקשר טוב, אבל אין לי רגשות רומנטיים כלפיה ואין לה רגשות כאלה כלפיי.

"היה לי ברור שמתישו יבוא הגבר שארגיש מאוים על ידו. ופעם באמת הגיע גבר שגרם לי לקנא בו, גרם לי להרגיש שהוא עושה לאשתי דברים שתמיד רציתי לעשות לה. אבל ההבנה שכאשר טוב לה טוב לי הייתה חזקה אצלי יותר מהקנאה"

למדתי לשחרר את הפחד שהוא עלול לעזוב אותי

ענת (40), עובדת סוציאלית, הייתה בזוגיות פוליאמורית

כל החיים שלי עניין הזוגיות היה אישיו. אני בחורה מוצלחת, נראית מצוין, חברותית וקל ליצור איתי קשרים, והייתי חידה בעיניי עצמי ובעיני העולם – איך זה שדווקא אני לא בזוגיות? כבר החלטתי לעשות ילד בהורות משותפת שהתפרקה. יומיים אחר כך הכרתי את גיא, בן הזוג הנוכחי שלי, ותוך חודש נכנסתי להיריון. אנחנו כבר שנה וחצי יחד. זוהי זוגיות של חלומות, אני כל כך מאושרת, חווה אושר שהייתי רואה בסרטים או אצל אנשים אחרים. אנחנו מבחירה יחד, אבל לשנינו ברור שאין לנו הבטחה שזה לנצח, או שנרצה להיות רק אחד עם השני בהמשך.

אני וגיא לא חיים בפוליאמוריה, אבל אנחנו יודעים שמותר לנו להתאהב באחרים. ובאופן גורא מעניין כרגע בא לנו רק להיות אחד עם השנייה. ולמרות שאין לנו הבטחה לנצח ולאקסקלוסיביות, ואולי דווקא בגללה, אנחנו כל כך מאושרים עכשיו.

לא במקרה פגשתי את גיא. פגשתי אותו אחרי שנים של עבודה על עצמי שהתחילה בגיל 31. הבנתי שהסיבה לכך שאני לא בזוגיות היא שכנראה אני עושה משהו לא בסדר וחופשתי מה. ואז פגשתי את יואב. התאהבתי בו. היה לי טוב ובטוח איתו אבל ידעתי שזה לא לנצח. הוא היה גרוש עם חמישה ילדים והוא לא היה באמת בסגנון הגברים שנמשכתי אליהם, אבל היה לי טוב בקשר. הוא היה פוליאמורי, אבל זה לא משהו שדיברנו עליו מההתחלה. הוא התנהל כפי שהוא, פוליאמורי, ואני התנהלתי כמו שאני, לא פוליאמורית.

תוך כדי הקשר איתו חברה הכירה לי מישהו והתלבטתי אם לצאת איתו. מצד אחד חשבתי שיכול להיות איתו עתיד, מצד שני הייתי מאוהבת ביואב. יואב פירגן לי לצאת גם עם הבחור החדש ותקופה מסוימת יצאתי עם שניהם. יואב הבין מזה שגם אני פוליאמורית. אחרי התלבטות בחרתי ביואב ונפרדתי מהגבר האחר, ורק אז הבנתי באמת שאנחנו מרבדים על יחסים פוליאומריים. גרנו שלוש שנים יחד וידעתי תמיד שאני לא יכולה להקים איתו משפחה. הסכמתי להתמסר לקשר שאין לו עתיד, קשר שהיו בו קשיים, התמודדתי עם קנאה, אבל עשיתי את זה מבחירה. הרגשתי שאני הולכת לקבל פה שיעור לחיים. הרבה רווקים מבוגרים מחליטים שאם מישהו לא מתאים להם הם פורשים ואומרים, "אני אחכה לכן אדם שהכל יהיה מושלם איתו".

עטיפת 'יחסים פקוחים', שכתבו זהר כרמי וליאת שדה-סעדון

לדעתי זו טעות. הפוליאמוריה עזרה לי ללמוד להתמסר לזוגיות הקיימת, להסכים להתמודד עם הקשיים שעולים בקשר. היה לי אישיו עם קנאה. רציתי להיות הכי בשביל בן הזוג שלי והפוליאמוריה לימדה אותי שאין דבר כזה. שאני יכולה להיות בקשר מדהים גם בלי להיות מוגדרת בעיני עצמי או בעיני אחרים כהכי חשובה, הכי אהובה, הכי הכל. למדתי שגם בלי שאני "הכי" טוב לי, ואם יואב בוחר להיות גם עם מישהי אחרת זה לא אומר שאיתי פחות טוב לו. הפוליאמוריה הפגישה אותי עם הפחד הגדול שמחר הוא יתאהב במישהי אחרת ויעזוב אותי. וזה מה שקרה, הוא התאהב באישה אחרת אבל בחר להישאר איתי. והחוויה של הבחירה הייתה כל כך עוצמתית, הרבה יותר מהחוויה של להגיד לו שאני לא מוכנה שייפגש עם אחרת. הוא בחר להישאר איתי, כי בגדול היה לו טוב איתי, וזה מאוד העמיק את הקשר. הבנתי שהרבה יותר כדאי להעז להתמודד עם הפחד הכי גדול שלי.

החוויה הזאת גם ניטרלה אצלי את המקום הרכושני. עם אקס קודם יכולתי לקנא אפילו על זה שהוא מבלה הרבה עם הכלב שלו. היום אני מעדיפה לחיות בזוגיות שבה הכל אפשרי לשנינו, מתוך הבנה וקבלה שאין לנו בעלות לא פיזית ולא רגשית אחד על השנייה, ואני מוכנה לשלם את המחיר של חלילה שגיא יתאהב באחרת, מאשר לאסור עליו את זה. הרי התאהבות יכולה לקרות גם במונוגמיה. אני אוהבת את הידיעה שגיא נמצא איתי מבחירה, ולמדתי לשחרר את הפחד שהוא עלול לעזוב אותי. זה באמת יכול לקרות. אז אני מעדיפה להכיר בזה, ולדבר על זה באופן פתוח עם בן הזוג שלי. כרגע שאתה יודע שאתה לא נעול, אתה חופשי ואתה לא חייב לממש את החופש.

"אני מעדיפה לחיות בזוגיות שבה שבה הכל אפשרי לשנינו, מתוך הבנה וקבלה שאין לנו בעלות לא פיזית ולא רגשית אחד על השנייה, ואני מוכנה לשלם את המחיר חלילה שהוא יתאהב, מאשר לאסור עליו את זה. הרי התאהבות יכולה לקרות גם במונוגמיה"

צילום: שאטרסטוק